

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 7 januari 2009 in zaak nr. 08/44102 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 december 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 januari 2009, verzonden op 8 januari 2009, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 januari 2009, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt in grief 3, voor zover thans van belang, dat de rechtbank, door te overwegen dat de staatssecretaris voldoende voortvarendheid heeft betracht bij de uitzetting van de vreemdeling, heeft miskend dat niet binnen veertien dagen na de inbewaringstelling daadwerkelijke handelingen in het kader en ter voorbereiding daarvan zijn verricht, hetgeen niet kan worden gerelativeerd door te wijzen op handelingen die voorafgaand aan de inbewaringstelling hebben plaatsgevonden.

2.1.1. Op 28 april 2008 is de vreemdeling bij de afdeling Bijzonder Vertrek van de Dienst Terugkeer & Vertrek (hierna: de DT&V) aangemeld, die zorg zal dragen voor zijn uitzetting met gebruikmaking van een EU-staat. Voorafgaand aan de inbewaringstelling zijn verschillende vertrekgesprekken met hem gevoerd.

Op 19 december 2008 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken door de DT&V ontvangen. Voor 30 december 2008, de dag na de zitting bij de rechtbank, stond een vertrekgesprek gepland.

2.1.2. De rechtbank heeft de handelingen die voorafgaand aan de inbewaringstelling zijn verricht betrokken bij haar oordeel dat de staatssecretaris voldoende voortvarend heeft gehandeld. Zij heeft echter niet onderkend dat die handelingen onverlet laten dat door het plannen van een vertrekgesprek op 30 december 2008, terwijl dat gesprek niet is voorafgegaan door andere daadwerkelijke handelingen ter voorbereiding van de uitzetting en niet is gebleken van bijzondere, niet aan de staatssecretaris toe te rekenen omstandigheden die dit tijdsverloop hebben veroorzaakt, sprake is van een verwijtbaar stilzitten aan de zijde van de staatssecretaris na 15 december 2008, de dag van de inbewaringstelling van de vreemdeling,

zodat niettemin niet is voldaan aan de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid.

De grief slaagt. De opgelegde maatregel is derhalve vanaf 15 december 2009 onrechtmatig.

2.2. Het hoger beroep is reeds hierom kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen overigens is aangevoerd behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 15 december 2008 alsnog gegrond verklaren. De vrijheidsontnemende maatregel dient te worden opgeheven.

2.3. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, na te melden vergoeding toegekend over de periode van 15 december 2008 tot 18 februari 2009, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel ten aanzien van de vreemdeling is opgeheven.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 7 januari 2009 in zaak nr. 08/44102;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. bepaalt dat de vrijheidsontnemende maatregel krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 ingaande heden wordt opgeheven;
- V. veroordeelt de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) om aan de vreemdeling te betalen een vergoeding van € 5225,00 (zegge: vijfduizend tweehonderdvijfentwintig euro);
- VI. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillissen, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

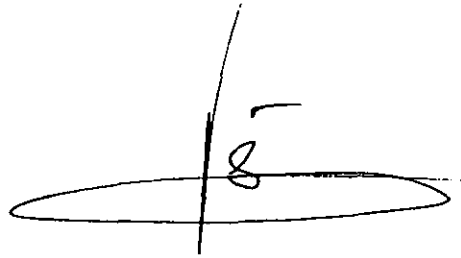
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 februari 2009

53-562.

Verzonden: 18 februari 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

6

Postadres Postbus 588
9700AN GRONINGEN

• Groningen

Regio Groningen
Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
Behandeld door T. Klaassens
Telefoon 050 - 587 55 55
Fax 050 - 587 54 09
V-nummer / Zaak / Zaak - 07/11/2008
Datum 15/12/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND lokatie:	Zwolle		
Dossternr:	0309 21.0006		
VLAD omvangskijven			
Briefnr:			
IND ontvangst datum:	16 DEC 2008		
Registreer in	naam bew:		
INDIS	datum:		unit:
Invoer	naam bew:		
controle	datum:		unit:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Tonnis Klaassens, inspecteur van het regionaal politiekorps Groningen, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
 Voorna(a)m(en) :
 Geboortedatum :
 Geboorteplaats :
 Geboorteland : Irak
 Nationaliteit(en) : Iraakse
 Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- onvoldoende inspanning heeft geleverd om terug te keren naar land van herkomst. Onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Stadskanaal
 Datum : 15/12/2008
 Tijd : 13:10 uur.

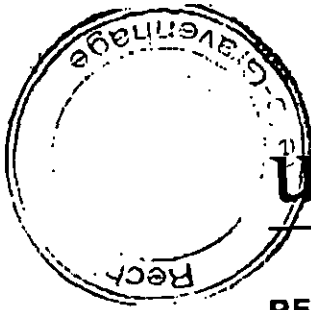
De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
T. Klaassens

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 08/44102

Uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd, althans zich noemende:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer: :
eiser,
gemachtigde: mr. V.L. van Wieringen, advocaat te Groningen.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. De Staatssecretaris van Justitie, hierna verweerder, heeft op 15 december 2008 aan eiser de maatregel van bewaring opgelegd op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

1.2. Eiser heeft hiertegen op 16 december 2008 beroep ingesteld bij de rechtbank.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser doorgestuurd en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 29 december 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Voor verweerder is als gemachtigde verschenen mr. R.A. Visser.

1.5. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst en de gemachtigde van verweerder verzocht nadere inlichtingen te verschaffen. Op 31 december 2008 heeft verweerder schriftelijk aan dit verzoek voldaan. Op 2 januari 2009 heeft de gemachtigde van eiser hierop gereageerd.

1.6. Na ontvangst van de reactie van de gemachtigde van eiser heeft de rechtbank, die daartoe van partijen toestemming heeft gekregen, bepaald dat een nadere zitting achterwege blijft en het onderzoek gesloten.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. In deze procedure dient te worden beoordeeld of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in overeenstemming zijn met de wet en of de maatregel in

Zaaknummer: Awb 08/44102

blad 2

redelijkheid bij afweging van alle daarbij betrokken belangen gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel te bevelen en schadevergoeding toe te kennen. Eiser heeft aangevoerd dat twee eerdere perioden van bewaring, in 2007 en 2008, niet tot uitzetting hebben geleid, dat beide trajecten langer dan zes maanden hebben geduurd en dat zijn identiteitsgegevens bij verweerder bekend zijn. Om deze redenen dient de bewaring te worden opgeheven. Voorts werkt verweerder onvoldoende voortvarend aan de uitzetting, nu er nog geen laissez passer aanvraag voor eiser is ingediend. Ook van belang is dat er een artikel 64 Vw 2000 procedure loopt en dat een eerdere maatregel op grond van artikel 6 Vw 2000 om die reden op 30 juni 2008 is opgeheven. Uit het dossier is ook niet duidelijk wat de stand van zaken is. Ten slotte is het niet duidelijk of er nu wel uitzettingen plaatsvinden naar Irak, zodat zicht op uitzetting ontbreekt.

2.3. Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding. Ter zitting heeft verweerder naar voren gebracht dat een eerdere maatregel van bewaring is opgeheven op grond van een belangenafweging. Verweerder heeft gesteld dat er wel zicht op uitzetting naar Irak bestaat. Voorafgaand aan de inbewaringstelling van eiser is de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT & V) op 28 april 2008 al doende geweest het gedwongen vertrek van eiser te regelen op basis van een EU-staat. Eiser zegt dat hij wel terug wil keren, maar werkt niet mee. Er bestaat niettemin zicht op uitzetting naar Irak op basis van een EU-document. Verweerder heeft hiertoe verwezen naar de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 29 september 2008, 200805610/1 (JV 2008, 423) en van 7 november 2008, 200802536/1. Verder heeft verweerder gesteld voortvarend te handelen, nu het EU-traject al in gang is gezet en er op 30 december 2008 een vertrekgesprek met eiser zal worden gehouden.

2.6. Niet in geschil is dat de procedure leidend tot en de wijze van tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring rechtmatig zijn.

2.7. De rechtbank stelt voorts vast dat aan eiser eerder een vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd op grond van artikel 6 Vw 2000. De daaropvolgende periode van bewaring heeft geduurd van 16 juli 2007 tot 1 juli 2008. Zoals de AbRS eerder heeft overwogen (uitspraak van 27 november 2007 in zaak nr. 200705642/1, www.raadvanstate.nl) dient de rechtbank, indien een eerdere maatregel van bewaring is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting, in het kader van de beoordeling van een nieuw besluit tot inbewaringstelling te beoordelen of ten tijde van het opleggen van de nieuwe maatregel sprake is van aanknopingspunten die leiden tot het oordeel dat, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn nu niet ontbreekt. Bij brief van 31 december 2008 heeft verweerder de rechtbank desgevraagd bericht dat de eerdere bewaring als gevolg van de bij de brief overgelegde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 30 juni 2008, Awb 08/20911 is opgeheven. Bij die uitspraak heeft de rechtbank de opheffing van de maatregel van bewaring bevolen op grond van een belangenafweging. Het beoordelingskader dat de AbRS in de hiervoor aangehaalde jurisprudentie heeft aangelegd, is derhalve in de onderhavige procedure niet aan de orde.

2.8. Zoals ook niet in geschil is, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de openbare orde de inbewaringstelling vordert. In de maatregel heeft verweerder het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting

Zaaknummer: Awb 08/44102

blad 3

gebaseerd op de omstandigheden dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn, onvoldoende inspanning heeft geleverd om terug te keren naar het land van herkomst en onvoldoende middelen van bestaan heeft. De rechtbank is van oordeel dat het vermoeden dan ook gerechtvaardigd is dat eiser zich, indien in vrijheid gesteld, aan de voorgenomen uitzetting zal onttrekken. Gelet op de gronden van de maatregel ziet de rechtbank geen aanleiding om verweerder gehouden te achten een lichter middel toe te passen. De rechtbank ziet daartoe evenmin aanleiding op grond van het door eiser gestelde over de artikel 64 Vw 2000 procedure. Uit de door verweerder op 24 december 2008 nagezonden stukken is gebleken dat op een aanvraag van eiser om toepassing van artikel 64 Vw 2000 op 15 augustus 2008 afwijzend is beslist.

2.9. Ten aanzien van eisers standpunt dat zicht op uitzetting naar Irak ontbreekt overweegt de rechtbank als volgt. Naar aanleiding van het verhandelde ter zitting en de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen, van 28 oktober 2008 (Awb 08/35482) heeft de rechtbank vragen aan verweerder gesteld. De vragen zijn cursief opgenomen, direct gevolgd door de antwoorden van verweerder.

2. "Ter zitting heeft verweerder het standpunt ingenomen dat Centraal-Irak en Noord-Irak ondeelbaar zijn, zodat indien zicht op uitzetting bestaat naar Centraal-Irak tevens zicht op uitzetting naar Noord-Irak bestaat. Kan verweerder dit standpunt nader toelichten, met name gelet op de autonome positie van Noord-Irak en de invloed die de Noord-Iraakse autoriteiten hebben op de toelating van personen tot hun grondgebied?"

"Verweerder wijst er eerstens op dat eiser de Iraakse nationaliteit heeft. Als land van herkomst geldt Irak, dat een federale structuur kent. De Koerdische regio, bestaande uit de drie Noordelijke provincies, maakt onderdeel uit van de staat Irak, maar heeft wel meer zelfstandige bevoegdheden in vergelijking met andere delen van Irak. Dit laat echter onverlet dat Irak als één staat wordt aangemerkt. Ik verwijs hiertoe naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2008, pagina 6 en pagina 8 e.v.

Het door verweerder voorheen gemaakte onderscheid tussen Noord- en Centraal-Irak vloeide voort uit het voor Centraal-Irak geldende beleid van categoriale bescherming. Verweerder zag daarin aanleiding om personen afkomstig uit Noord-Irak niet uit te zetten naar Centraal-Irak. Met de beëindiging van dit categoriale beschermingsbeleid ziet verweerder echter geen belemmeringen meer voor uitzetting van uit Noord-Irak afkomstige personen naar Centraal-Irak. Zij hebben evenzeer als uit Centraal-Irak afkomstige personen de Iraakse nationaliteit. Daarbij speelt tevens een rol dat er reismogelijkheden zijn tussen Centraal-Irak en Noord-Irak. Blijkens het eerder aangehaalde ambtsbericht vinden er immers binnenlandse vluchten plaats tussen deze twee gebieden.

Voor zover de Noord-Iraakse autoriteiten belemmeringen opwerpen ten aanzien van de rechtstreekse terugkeer van (Noord) Irakezen vanuit Nederland naar Noord-Irak, kan derhalve worden uitgezet naar Centraal-Irak. Het is aan de vreemdeling, indien deze de voorkeur geeft aan doorreis naar Noord-Irak, om vanuit Centraal-Irak terug te reizen naar Noord-Irak. Uit het eerder aangehaalde ambtsbericht blijkt dat burgers zich formeel vrij kunnen bewegen binnen Irak. Enkel ten aanzien van uit Centraal-Irak afkomstige burgers die zich wensen te vestigen in Noord-Irak is sprake van zekere belemmeringen. Ik verwijs hiertoe naar het eerder aangehaalde ambtsbericht, pagina 44 e.v."

Zaaknummer: Awb 08/44102

blad 4

3. "Afgezien van het antwoord op vraag 2, hebben zich naar mening van verweerder sinds de uitspraken van deze rechtbank, deze zittingsplaats, waarin is geoordeeld dat geen zicht op uitzetting bestaat naar Noord-Irak nog relevante ontwikkelingen voorgedaan op grond waarvan moet worden geoordeeld dat thans wel zicht bestaat op uitzetting naar Noord-Irak?"

"Verweerder stelt voorop dat de door uw rechtbank aangehaalde uitspraak inmiddels (deels) is achterhaald door de uitspraak van de Afdeling van 7 november 2008, nr. 2008 2536/1 (www.raadvanstate.nl). In deze uitspraak verwierp de Afdeling het argument dat van een vreemdeling niet mag worden verwacht dat hij ten overstaan van de Iraakse vertegenwoordiging aangeeft geen bezwaar te maken tegen zijn terugkeer.

Voorts kan, zoals hiervoor geschetst, uitzetting van Noord-Iraakezen plaats vinden via Bagdad, Centraal-Irak. Reeds hierom is sprake van zicht op uitzetting.

Verweerder was voornemens op 19 december 2008 een Noord-Iraakse vreemdeling uit te zetten naar Bagdad. Vanwege een verblijfsrechtelijke procedure kon dit geen doorgang vinden. Het voornemen bestaat de vreemdeling alsnog uit te zetten naar Bagdad op 26 januari 2009.

Ik kan u tot slot mededelen dat op 29 december 2008 twee Noord-Iraakezen vrijwillig – dus niet door toedoen van verweerder – zijn teruggekeerd naar hun land van herkomst. Zij reisden van Schiphol naar Bagdad, alwaar zij een binnenlandse vlucht namen naar Arbil. Alhoewel geen sprake was van gedwongen terugkeer, illustreert dit de aanwezige mogelijkheden."

2.10. Eiser heeft in reactie op de antwoorden van verweerder naar voren gebracht dat verweerder blijkens zijn antwoorden nog niet eerder Iraakezen uit Noord-Irak heeft verwijderd naar Centraal-Irak. Ook blijkt niet dat daarvoor toestemming is verleend of zal worden. Volgens eiser blijft het verder onduidelijk of hij zal worden toegelaten tot Noord-Irak.

2.11. In aanmerking genomen de hierboven weergegeven antwoorden van verweerder, bestaat voldoende zicht op uitzetting van eiser binnen afzienbare termijn. Met dit oordeel komt de rechtbank niet terug van de uitspraak van 28 oktober 2008 (LJN BG2404) voor zover daarin - zakelijk weergegeven - is geoordeeld dat de Noord-Iraakse autoriteiten in gebreke zijn met het verlenen van medewerking aan de rechtstreekse verwijdering van Noord-Iraakezen naar Noord-Irak. De antwoorden van verweerder geven de rechtbank onvoldoende aanleiding om dienaangaande nu anders te oordelen. Voor het oordeel dat zicht op uitzetting binnen afzienbare termijn bestaat acht de rechtbank het volgende redengevend. Verweerder heeft zich gemotiveerd op het standpunt gesteld dat sprake is van een één en ondeelbaar Irak. Volgens verweerder kan na de afschaffing van het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal-Irak verwijdering van Iraakezen, ook Noord-Iraakezen, naar Centraal-Irak plaatsvinden. De rechtbank verwijst in dit verband naar het antwoord van verweerder op vraag 2. Door eiser is hetgeen daar staat vermeld niet dan wel niet afdoende bestreden. Naar het oordeel van de rechtbank bestaat aanleiding om dit standpunt van verweerder te volgen, mits het voor Noord-Iraakezen mogelijk blijft om vanuit Centraal-Irak naar Noord-Irak terug te keren. Een ander oordeel staat immers haaks op de opvatting dat sprake is van een één en ondeelbaar Irak. Ten aanzien van de mogelijkheid voor Noord-Iraakezen om vanuit Centraal-Irak terug te keren naar Noord-Irak overweegt de

Zaaknummer: Awb 08/44102

blad 5

rechtbank allereerst dat niet in geschil is dat het aan eiser is om, indien hij de voorkeur geeft aan doorreis naar Noord-Irak, vanuit Centraal-Irak naar Noord-Irak terug te keren, zodat aan de door de Noord-Iraakse autoriteiten opgeworpen obstakels voor gedwongen terugkeer vanuit Nederland, die deze rechtbank in haar uitspraak van 28 oktober 2008 met name van belang achtte voor het oordeel dat zicht op uitzetting binnen afzienbare termijn ontbrak, in dit geval geen betekenis toekomt. De rechtbank overweegt voorts dat, anders dan eiser heeft gesteld, uit hetgeen staat vermeld op pagina 44 van het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2008 kan worden afgeleid dat de Noord-Iraakse autoriteiten voor personen van Koerdische afkomst die zijn geboren in KRG-gebied geen beletselen opwerpen om daarheen te reizen. Verweerder heeft dit in zijn antwoord op vraag 3 geïllustreerd door te vermelden dat op 29 december 2008 twee Noord-Iraakzen vrijwillig via Bagdad met een binnenlandse vlucht naar Arbil zijn gereisd. Op pagina 45 van genoemd ambtsbericht staat ook vermeld dat Iraqi Airlines binnenlandse vluchten uitvoeren tussen de KRG-gebieden en Centraal-Irak. Door eiser is overigens niet betwist dat het praktisch bezien mogelijk is om vanuit Centraal-Irak naar Noord-Irak te reizen. Gelet op het voorgaande kan voorsnog worden geoordeeld dat voor Noord-Iraakzen de mogelijkheid bestaat om vanuit Centraal-Irak naar Noord-Irak terug te keren. De rechtbank ziet zich vervolgens voor de vraag gesteld of zicht op uitzetting binnen afzienbare termijn naar Centraal-Irak bestaat. De rechtbank beantwoordt deze vraag bevestigend. Niet in geschil is dat ten aanzien van eiser sprake is van gedwongen vertrek. Zoals de AbRS in de uitspraak van 7 november 2008 (LJN: BG4452) heeft overwogen is gebleken dat de Iraakse ambassade laissez passers verstrekt ten behoeve van de uitzetting naar Centraal Irak indien de vreemdeling aangeeft geen bezwaar te hebben tegen terugkeer. De enkele omstandigheid dat een vreemdeling te kennen geeft niet te willen terugkeren, leidt niet tot het oordeel dat geen sprake is van zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn, nu de Iraakse ambassade bij actieve en volledige medewerking bereid is om een laissez passer te verstrekken. Door eiser is niet gesteld dat de Iraakse ambassade geen laissez passers verstrekken aan personen afkomstig uit Noord-Irak. Ten slotte heeft verweerder onbetwist aangevoerd dat, voor zover eiser zijn medewerking niet verleent, gedwongen verwijdering naar Centraal-Irak kan plaatsvinden op basis van een EU-staat.

2.12. Ten aanzien van het standpunt van eiser dat verweerder onvoldoende voortvarend handelt, overweegt de rechtbank als volgt. Eiser is op 15 december 2008 in bewaring gesteld. Op 19 december 2008 is het dossier door DT & V ontvangen. Bij brief van 24 december 2008 heeft verweerder meegedeeld dat eiser op 28 april 2008 is aangemeld bij de afdeling Bijzonder Vertrek van DT&V, die zal zorg dragen voor verwijdering van eiser met gebruikmaking van een EU-staat. Op 30 december 2008 zal een vertrekgesprek met eiser plaatsvinden. Naar het oordeel van de rechtbank kan onder de gegeven omstandigheden niet worden geoordeeld dat verweerder onvoldoende voortvarend handelt. Weliswaar hebben tussen de dag waarop eiser in bewaring is gesteld en de dag van de zitting geen uitzettingshandelingen plaatsgevonden, evenwel dient tegelijkertijd te worden vastgesteld dat reeds eerder een uitzettingstraject in gang is gezet en dat dit uitzettingstraject nog loopt. Voorts hebben voorafgaande aan de inbewaringstelling tien vertrekgesprekken met eiser plaatsgevonden, waarvan het laatste gesprek op de dag van de inbewaringstelling. Onder deze omstandigheden acht de rechtbank de planning van een vertrekgesprek op 30 december 2008 niet zodanig onredelijk laat dat om die reden zou moeten worden geconcludeerd tot onvoldoende voortvarendheid. In het kader van een eventueel volgberoep acht de rechtbank het wel in de rede liggen dat verweerder concrete informatie verstrekt over het vervolg van het door DT&V ingezette traject van verwijdering op basis van een EU-staat en op welke termijn verweerder verwacht eiser te kunnen uitzetten naar Irak.

Zaaknummer: Awb 08/44102

blad 6

2.13. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond en bestaat geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van P.W. Karsowidjojo als griffier op 7 januari 2009.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de ~~Afdeling~~ bestuursrechtspraak van de Raad van State (postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage) onder vermelding van 'Hoger beroep vreemdelingenzaken'. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 8 JAN 2009

V.

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
14 JAN 2009	
ZAAKNR.	
ZAAN:	✓3
BEHANDELD: DD:	PAR: <i>[handwritten]</i>

Advocaten
mr. D.Y. Li*
mr. V.L. van Wieringen
mw. mr. A.M.J. Eleveld
mr. N. Hollander
mr. M.M.J. Arts
mr. K.J. Zeef
mw. mr. Y.M. Prins

Tevens per fax verzonden; 070 - 365 13 80

Belastingadviseur
drs. F.J. van Dijk**

Vestiging : Groningen
Datum : 14 januari 2009
Inzake : / IND
Onze ref. : VW / 200801912
Uw ref. : nieuwe zaak
Betreft : Hoger beroep

* lid Insolad
** lid Nederlandse Federatie
Belastingadviseurs

HOGER BEROEP VREEMDELINGENBEWARING

Edelhoogachtbare vrouw / heer,

Op 15 december 2008 is appellant, de heer | , geboren op | van Iraakse, op de voet van artikel 59 eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld door de Staatssecretaris van Justitie (hierna: verweerder).

Namens appellant is op 16 december 2008 beroep ingesteld tegen die maatregel. Bij uitspraak van 7 januari, verzonden 8 januari 2009 heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard en is het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Dit beroep is geregistreerd onder nummer Awb 08/44102. U treft hierbij een afschrift aan van die uitspraak.*1)

Tegen de uitspraak van 7 januari 2009 komt appellant hierdoor in hoger beroep. Appellant kiest ten deze woonplaats ten kantore van zijn gemachtigde, de heer mr. V.L. van Wieringen, advocaat te (9724 AG) Groningen aan het Zuiderpark 15, die hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en derhalve tot het indienen van deze schriftuur.

Een afschrift van deze brief met bijlage(n) zond ik heden aan (de gemachtigde van) verweerder. Mag ik erbij verzoeken een last tot toevoeging af te geven voor deze procedure?

Appellant meent dat het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming in algemene en bijzondere zin dit hoger beroep vergen. Hij wenst hierbij de volgende grieven aan te voeren tegen de uitspraak van de rechtbank van 7 januari 2009. U

Groningen
Zuiderpark 15
Postbus 604
9700 AP
Groningen
T (050) 3603768
F (050) 3603561

Ter Apel
Business Park
Nimdenweg 5
9561 AM
Ter Apel
T (0599) 589088
F (0599) 589089

info@lenvw.nl
www.lenvw.nl

Stichting
Derdengelden
Li & Van
Wieringen:
49.99.40.261

Li & Van Wieringen advocaten en belastingadviseur is een samenwerkingsverband van zelfstandige advocaten en een belastingadviseur. De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in een voorkomend geval door de beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar wordt uitgekeerd.

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

wordt eerbiedig verzocht deze grieven, althans de daarop gegeven toelichtingen, tevens in onderlinge samenhang te willen bezien.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank miskent dat appellant in strijd met de Europese Richtlijn van 18 juni 2008 ('Returns Directive'), langer dan de toegestane periode zijn vrijheid is ontnomen.

Toelichting:

Aan appellant is eerder gedurende langere tijd een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd ingevolge artikel 6 Vw. 2000. De daarop volgende periode van bewaring heeft geduurd van 16 juli 2007 tot 1 juli 2008. Daarna is appellant geplaatst in een vrijheidsbeperkende locatie (VBL Ter Apel) en vervolgens weer in vreemdelingenbewaring. Gedurende een periode van twee jaar wordt door verweerder getracht appellant uit te zetten naar Irak en wordt hij feitelijk in detentie gehouden. De periode in de VBL moet worden aangemerkt als vrijheidsbeneming in de zin van de richtlijn.

Grief 2

Ten onrechte of op onjuiste gronden heeft de rechtbank overwogen dat voldoende zicht op uitzetting van appellant binnen een afzienbare termijn bestaat. (r.o. 2.11 e.v.)

Toelichting:

Appellant is mentaal niet bestand tegen de lange periode van onzekerheid en detentie. Hij heeft zich wisselend uitgelaten over zijn medewerking aan terugkeer naar zijn land van herkomst. De stand van zaken ten tijde van de uitspraak van de rechtbank is dat appellant kennelijk niet (voldoende) meewerkt aan zijn terugkeer zodat hij uitgezet zal moeten worden op basis van zogenaamde 'EU-staat'.

Zoals blijkt uit de vragen die de rechtbank verweerder ter beantwoording heeft voorgelegd, de antwoorden die daarop zijn gegeven en de eerdere uitspraak van de rechtbank in een op belangrijke punten vergelijkbare zaak (Awb 08/35482) (*2) is uitzetting naar Noord-Irak zo goed als onmogelijk. De lange duur van de maatregelen waarbij de uitzetting een rol speelt wijst daar ook al op. (in 2006 is al door Irak erkent dat appellant de Iraakse nationaliteit heeft!) Bovenstaande is, mede gelet op uw uitspraak van 2 september 2008 (AbRS, 02.09.2008, LJN: BF0500) aanleiding om aan te nemen dat onvoldoende zicht op uitzetting binnen een afzienbare termijn bestaat.

Naar de mening van appellant wordt dat niet anders nu volgens verweerder, met verwijzing naar een ambtsbericht van juni 2008, Irak als één staat moet worden aangemerkt. Dit was voorheen immers ook al het geval. In dat ambtsbericht staat –kort gezegd– dat de Koerdische regio zelfstandige bevoegdheden heeft. Feitelijk functioneren deze KRG-gebieden autonoom. (p. 10 voornoemd ambtsbericht) (*3) uit de aangehaalde uitspraak van de rechtbank (Awb

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

08/35482) blijkt duidelijk dat dit ook het geval is. Een naar Centraal-Irak uitgezet persoon wordt vervolgens geweigerd in Noord-Irak.

Dat sprake zou zijn van een en ondeelbaar Irak blijkt in het geheel niet uit de door de rechtbank aangehaald passages uit voornoemd ambtsbericht op bladzijde 44. (*3) Daar staat: 'Burgers mogen zich formeel volledig vrij bewegen binnen Irak'. Dat dit de theorie is blijkt wel uit het vervolg van de tekst. Overal zijn blokkades opgeworpen en controleposten opgeworpen door het leger, de politie, milities en burgerwachten. Op posten tussen Centraal en Noord Irak wordt intensief gecontroleerd. Ontheemden worden niet Noord-Irak toegelaten en personen die niet kunnen aantonen uit Koedistan afkomstig te zijn worden niet toegelaten.

Uit het ambtsbericht kan niet worden geconcludeerd dat sprake is van één Irak. De aangevallen uitspraak miskent dat.

Grief 3

Ten onrechte of op onjuiste gronden heeft de rechtbank overwogen dat verweerder voldoende voortvarend handelt ten aanzien van de uitzetting van appelland. (r.o 2.12)

Toelichting:

Door verweerder zijn niet binnen veertien dagen na het opleggen van de maatregel enige op uitzetting gerichte handelingen verricht. Deze omissie kan niet worden gerelativeerd door te wijzen op handelingen die daarvoor al hebben plaatsgevonden en in dit geval al helemaal niet. De vreemdelingenbewaring is 'ultimum remedium'. Helemaal nu al 2006 een nationaliteitsverklaring is verkregen, appelland al twee jaar wordt vastgehouden en zijn gezondheid daaronder veel te lijden heeft en ook in maart 2008 al is aangevangen met het opstellen van een 'EU- staat' mag worden verwacht dat extra voortvarend wordt gehandeld en dat aan de voortgang hogere eisen moeten worden gesteld. In deze omstandigheden valt, zo merk ik ten overvloede op, niet in te zien dat het houden van een zoveelste gesprek met appelland zou kunnen bijdragen aan de voortgang. Hier mag, als waar is wat verweerder wil doen geloven met betrekking tot de mogelijkheden tot uitzetting, verwacht worden dat de 'EU- staat' klaarligt en dat een datum van vertrek wordt aangegeven.

Grief 4

Ten onrechte of op onjuiste gronden heeft de rechtbank overwogen dat verweerder bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid heeft kunnen overgaan tot de inbewaringstelling van appelland.

Toelichting:

Hier wordt verwezen naar hetgeen onder de grieven 1 tot en met 3 en de toelichtingen daarop is aangevoerd. Voor zover uit die feiten en omstandigheden niet reeds volgt dat de bewaring in strijd is met het recht, moet de maatregel in redelijkheid niet langer gerechtvaardigd worden geacht.

Li & Van Wieringen

Advocaten en Belastingadviseur

Grief 4

Ten onrechte of op onjuiste gronden heeft de rechtbank overwogen dat geen aanleiding bestond voor toekenning van schadevergoeding. (r.o. 2.13)

Toelichting:

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis. Verzocht wordt om toekenning van een schadevergoeding te (doen) toekennen voor de dagen die door appellant ten onrechte zijn vrijheid is ontnomen of beperkt op grond van de Vreemdelingenwet.

De aangevallen uitspraak miskent dit.

De aangevallen uitspraak is derhalve in strijd met het recht en dient te worden vernietigd.

REDENEN WAAROM u(w) edelhoogachtba(a)r(e) College, vrouwe, heer eerbiedig wordt verzocht:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- met vernietiging van de aangevallen uitspraak;
- de maatregel op te heffen met toekenning van schadevergoeding volgens de geldende norm dan wel;
- te bepalen dat de zaak wordt verwezen;
- met veroordeling van verweerder in de kosten van dit geding.

Met de meeste hoogachting,

V.L. van Wieringen, advocaat / bepaaldelijk gevolmachtigde

Bijlage(n): 3